

Åbent samråd

Samrådsspørgsmål L

Ministrene bedes redegøre for regeringens holdning til inddragelsen af dynamiske effekter i økonomiske beregninger, herunder hvorvidt regeringen har skiftet holdning på området jf. statsministerens udtalelse til Ritzau den 15. juni 2012: "Vi er meget bekymrede for at fi-nansiere skattelettelse med dynamiske effekter" sammenholdt med skatteministerens udtalelser og oplysningerne i artiklen "Holger K. siger god for blåt skatteprincip" i Berlingske Tidende, 11. december 2012.

Svar:

Lad mig indlede med at pointere, at det er en meget forkert præmis, der ligger bag spørgsmålet om, at regeringen har ændret synspunkt med hensyn til adfærdsændringer, og dermed skulle være klar til at give skattelettelse, der ikke er finansieret fuldt ud. Eller som spørgeren henviser til, nemlig at sige god for blå skattepolitik.

Der er ikke sket noget holdningsskift i de økonomiske beregningsprincipper med

hensyn til inddragelse af adfærdseffekter, herunder på skatteområdet, som anvendes af embedsværket i Finansministeriet og Skatteministeriet.

Jeg vil også gerne slå fast, at ministerierne regner på samme måde, uanset om det er det ene eller det andet forslag, der skal beregnes, og uanset hvem der er i regering.

Provenuvurderingerne af lovforslag mv. skal altid bygge på de almindeligt anvendte regnemetoder og være fuldt ud sammenlignelige. En sammenlignelighed, der skal sikres ved, at vurderingerne bygger på indbyrdes konsistente og ensartede beregningsmetoder og anvender ens terminologi for de samme begreber.

Det betyder indregning af tiltagets afledte virkninger i form af såkaldt automatisk tilbageløb fra moms og andre afgifter og ændret adfærd, herunder arbejdsudbud. Det er således praksis i forbindelse med lovgivnings-processer og svar på folketingsspørgsmål mv., at nettoresultatet på bundlinjen for statens indtægter som følge af både lempelserne – og eventuel finansiering – som udgangspunkt bliver udarbejdet.

Hvordan adfærdsvirkninger fra konkrete diskretionære ændringer af den økonomiske politik – herunder skatteomlægninger – så disponeres i sidste ende, er en politisk prioritering.

Det vil sige, om man vælger at lade et eventuelt øget finanspolitisk råderum som følge af afledte effekter indgå som en forøgelse af det offentlige råderum – evt. til en forøgelse af de offentlige udgifter – eller bidrage til finansieringen af lempelserne.

Regeringens forsigtighedsprincip indebærer, at der skal anvises finansiering, før der kan afholdes udgifter. Det betyder blandt andet, at der ikke kan disponeres penge fra reformer, før reformerne er vedtaget og udmøntet fuldt ud.

Det er en forsigtig, men også fornuftig politisk prioritering.